

loven. Det har hidtil været forudsat i lovens § 16, stk. 1, at antallet af skoledage om året almindeligvis var 234-240, svarende til 39-40 (effektive) uger a 6 skoledage. Lovens mindstekrav til det årlige timetal har dog kunnet opfyldes også ved et færre antal skoledage, selv uden en forhøjelse af det ugentlige timetal i forhold til normaltimeplanen. Ved indførelsen af 5 dages-skoleugen reduceres imidlertid antallet af mulige arbejdsdage i skoleåret med ca. 40, og en adgang til yderligere nedsættelser i form af lokalt tildelte fridage og ekstra feriedage må derfor forekomme betænkelig. I den af tjenestetidsudvalget afgivne redegørelse vedrørende omlægningen af lærernes arbejdstid — hvilken redegørelse vil danne grundlag for en aftale herom i henhold til tjenestemandslovens § 45 — er det desuden forudsat, at der gennemføres en ensartet norm for lærernes undervisningsforpligtelser. Denne er i øvrigt fastsat til 1080 årlige undervisningstimer, fordelt over 40 uger. I overensstemmelse hermed foreslås det årlige antal skoledage fastsat til 200. Derimod har man fundet det bedst stemmende med principperne i skolestyrelsesloven, at det fortsat overlades til kommunerne hver for sig at fastlægge den nærmere ordning af ferier og fridage, herunder disses placering i skoleåret; jfr. herved lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser om indførelse af *seksualoplysning* i alle skoler som et fast led i skolens undervisning. Dette er i overensstemmelse med den af seksualoplysningsudvalget i september 1967 afgivne betænkning (nr. 484) om seksualundervisning i folkeskolen m. v., jfr. nærmere lovforslagets § 1, nr. 25 og 29, og bemærkningerne hertil. Man har dog ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at følge udvalgets forslag om en adgang for lærerne til at blive fritaget for at undervise i dette emne.

Hovedparten af de her foreslåede ændringer af folkeskoleloven må betragtes som direkte eller indirekte *konsekvenser af den nye skolestyrelseslov*. Man har ved udformningen af disse ændringsforslag fulgt det princip, at folkeskoleloven — bl. a. for at undgå gentagelser af lovstoffet og mulighed for fejlfortolkninger — kun bør indeholde sådanne kompetence- og procedureregler, som ikke udtrykkelig eller forudsætningsvis fremgår af skolestyrelsesloven. Der henvises i øvrigt om denne del af lovforslaget til bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser (§ 1, nr. 2; 3, 8-11, 18, 21, 34, 38, 40, 45-51, 53, 56-59, 61-63, og 70).

Endelig indeholder lovforslaget en række mindre ændringer af *overvejende teknisk og redaktionel karakter*, herunder om ajourføring eller ophævelse af bestemmelser, der ikke længere kan anses for tidssvarende, og om *overførelse af bestemmelserne om statstilskud til folkeskolen i Københavns kommune* fra den særlige lov herom af 10. juni 1960, der samtidig foreslås ophævet. Om disse ændringer henvises ligeledes til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser (§ 1, nr. 1, 4-7, 12, 13, 16, 17, 20, 26-28, 31-33, 35-37, 39, 40, 42-44, 52, 54, 55, 60, 62, 64-69 og 71-75).

2. Læseplansudvalgets forslag til ny normaltimeplan.

(jfr. lovforslagets § 1, nr. 15, 19, 23, 24 og 30).

Læseplansudvalgets forslag til ny normaltimeplan, der som nævnt hviler på forudsætningen om en generel nedsættelse af elevernes ugentlige timetal — en nedsættelse, som i forhold til den gældende normaltimeplan udgør gennemsnitlig ca. 12 pct. — er i øvrigt udarbejdet med følgende formål for øje:

- tilnærmelse til de norske og svenske normaltimeplaner;
- indførelse af et 2-årigt interval mellem påbegyndelsen af første og andet fremmedsprog;
- harmonisering af de enkelte fags timetal i 8.-10. klasse og 1.-3. realklasse;
- styrkelse af det praktisk-musiske fagområde;
- ophævelse af delingen mellem piger og drenge i visse fag;
- bortfald af ordninger med kun én ugentlig time for enkelte fag;
- ophævelse af elevdifferentieringen i andet fremmedsprog og matematik i 7. skoleår.

Denne målsætning kommer på forskellig måde til udtryk i forslaget, når man betragter de foreslåede ændringer fag for fag.

Hovedfagene *dansk og regning* har måttet bære den relativt største del af timetalsnedsættelsen, men dette er i nogen grad kompenseret ved, at det hidtidige antal „deletimer“ i disse fag i 1.-4. skoleår (timer, i hvilke halvdelen af en klasse på over 17 elever undervises for sig) som helhed opretholdes uændret og samtidig koncentrerer sig til 1.-2. skoleår, også for danskundervisningens vedkommende. (Efter den gældende undervisningsvejledning aftrappes antallet af deletimer i 1.-4. skoleår således: dansk 4-3-2-1, regning 2-1-0-0. Efter forslaget bliver de tilsvarende tal: dansk 5-4-0-0, regning 2-2-0-0). Herudover foreslår udvalget 1 deletime i dansk i 7. skoleår, hvor timetallet i dette fag er nedsat til kun 4 ugentlige